

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Силви Василев Чернев – преподавател по граждански процес в Бургаски свободен университет и ПУ „Паисий Хилендарски”

ОТНОСНО: Материалите, представени за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност «доцент» в Бургаски свободен университет по професионално направление: 3.6. Право, научна специалност «Гражданско и семейно право».

Конкурсът за „доцент”, обявен в Държавен вестник, бр. 62 от 01.08.2017 г.

Като единствен кандидат участва гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев – преподавател по облигационно и търговско право в Центъра по юридически науки към Бургаски свободен университет.

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

Представям следното становище по кандидатурата на гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност «доцент» по професионално направление 3.6. Право, научна специалност Гражданско и семейно право, обявен в ДВ бр. 62/01.08.2017 г.

1. Информация за конкурса

Конкурсът е обявен за нуждите на Центъра по юридически науки на БСУ, съгласно Решение на АС № 3/ 23.06.2017 г.

Включен съм в състава на научното жури по конкурса съгласно Заповед № УМО 10/29.09.2017 г. на Ректора на БСУ.

2. Кратка информация за участниците в конкурса

За участие в обявения конкурс е подал документи гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев, преподавател в ЦЮН към БСУ.

3. Изпълнение на изискванията за заемане на академичната длъжност

3.1. Представеният от гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев комплект материали е в съответствие с изискванията на Закона за развитието на академичния състав в Република България, Правилника за прилагането на Закона за развитието на академичния състав в Република България и Правилника за развитието на академичния състав на БСУ.

3.2. Кандидатът е д-р по право от 2015 г. (повече от 2 години към момента на провеждане на настоящия конкурс, което се установява от приложения документ от 2015 г.); заемал е последователно длъжностите хоноруван асистент (1992 - 1993 г.), асистент, ст. асистент и главен асистент по облигационно и търговско право в течение на значително повече от минимално изискуемите две години (последната длъжност заема от 2011 г.); представил е публикуван монографичен труд «Договорът за факторинг в българското право», изд. «Сиби,», София, 2017 г.; 5 статии и доклади. През периода след защита на докторската му дисертация е публикувана и монография, основана на дисертационния му труд.

По отношение на качествените изисквания отговорът ще бъде даден след анализ на представените за оценка научни публикации.

3.3. Наред с дългогодишната преподавателска дейност кандидатът е работил като адвокат (от 1993 – досега).

3.4. Оценка на учебно-преподавателската дейност на кандидата

Както беше посочено, кандидатът има дългогодишен стаж като университетски преподавател. Проведените от него часове университетска преподавателска работа многократно надвишават изискванията на приложимите нормативни актове.

Имам лични впечатления от някои аспекти на преподавателската му дейност, която не се свежда само до академично преподаване, а е насочена и към придобиване от страна на студентите на представи за практическото измерение на съответната материя.

Активно се включва в подготовка и ръководство на множество студенти за участие в състезания по Студентско научно творчество. Получавал е университетски награди за успешно ръководство.

От години активно участва в работата на кръжок по гражданско и семейно право, включително в подготовката и провеждането на седем по ред Общонаучни състезания по решаване на гражданскоправен казус.

Намирам, че преподавателският му опит е напълно достатъчен за заемане на конкурсната академична длъжност.

4. Кратка характеристика на представените научни трудове/публикации

4.1. В документите за конкурса кандидатът е представил списък с публикации от периода след защитата на докторската й дисертация през 2015 г. – общо 7 на брой.

Сред заглавията фигурират посочените монографичен труд, представен за хабилиране, 5 броя статии и доклади, а така също и монография, основана на защитения дисертационен труд.

4.2. С оглед формата на настоящото становище и особеностите на конкурса ще се съсредоточа преди всичко върху характеристиката на представения монографичен труд и само на някои от останалите трудове.

4.2.1. Представеният монографичен труд е озаглавен „Договорът за факторинг в българското право“ издателство «Сиби», 2017 г.

4.2.1.1.

Трудът е в общ обем от 274 страници и се състои от Увод и три глави. Освен списъците с използвана литература на латиница (31 – на немски и английски език) и на кирилица (115 на български и 19 на руски език) е приложен и списък на използвани съкращения.

4.3. Кратко описание на изложението

4.3.1. Уводът е съвсем кратък (по-скоро представлява анотация за възникването и развитието на разглеждания институт, правната му уредба и бегъл преглед на становищата в българската правна литература). С оглед обстоятелството, че в България липсва специална правна уредба на този вид договор, авторът указва, че в основана на изследването е залегнал т. нар. «Non-Recourse Factoring», като наред с това изследвани и т. нар. «Invoice Discounting» и «Recourse Factoring».

4.3.2. Глава първа се състои от 6 параграфа и е озаглавена «Понятие, същност и характеристика на договора»

След кратка историко-сравнително правна справка авторът предлага определение и очертава характеристиките на правната същност на договора.

Разгледани са последователно различни теоретични виждания, като застъпва становището, че Договорът за факторинг («ДФ») е самостоятелен, ненаименован договор (а не договор със смесени характеристики).

В третия параграф се разглежда проблематиката на видовете договори за факторинг. Авторът стига до детайлно разграничаване в резултат на използването на различни критерии.

В четвъртия параграф се разглеждат т. нар. «съществени условия», а в петия и шестия параграф се извеждат отделните характеристики на ДФ и се прави отграничение от сродни правни фигури.

4.3.3. Във втората глава авторът разглежда проблемите на сключването и действието на ДФ.

Разглежда проблемите от гледна точка на способите за прехвърляне на вземания (както на съществуващи, така и на бъдещи вземания).

Прави се обстоен анализ на възможните правни конструкции съобразно европейската търговска практика и съществуващата уредба по българското действащо право.

Специално място се отделя на характеристиката на страните по ДФ.

4.3.4. Третата глава е посветена на особености във връзка с действието на ДФ:

- прекратяване на ДФ (включително чрез разваляне);
- отговорността на доставчика при прехвърляне на вземанията, а така също и неговата отговорност при уговорена непрехвърлимост на вземанията. Специално внимание е отделено на клаузата за непрехвърлимост;
- действието на ДФ във връзка със съобщението за прехвърляне на вземанията.

Във връзка с тези особености се правят предложения *de lege ferenda*.

5. Положителни характеристики на работата

5.1. На първо място следва да се посочи, че избраната тема се характеризира освен с изключително сложната си проблематика (става дума за сложен, ненаименован договор, чието широко приложение поставя многобройни тежки проблеми). Това определя и икономическа и социалната значимост на разработката.

5.2. Разглежданият труд представлява типично цялостно монографно изследване с всички позабравени от общата маса автори в последните години характеристики на такъв вид

труд. Независимо от обстоятелството, че на темата има посветени редица разработки в българската правна книжнина, представената се отличава от останалите най-вече с дълбочината и всеобхватността на извършения анализ. На практика представлява първият специализиран монографен труд по темата.

5.3. Силно впечатление прави използваният внушителен научен апарат: 134 заглавия на кирилица и 31 на латиница. От прочита на изложението се налага извод, че цитиранията не са формални, а становищата и идеите, залегнали в посочените трудове са осмислени и усвоени, включително трудовете на чужди езици, които авторът очевидно ползва с лекота.

5.4. От изложението проличава задълбоченото и детайлно познаване от страна на автора на материята на гражданското и търговското право. Той с лекота борави с проблематиката на многобройни институти от различни части на материята.

5.5. Авторът е посочил и обсъдил цялата наличната съдебна практика (която не е особено богата към настоящия момент).

6. Приносни моменти

6.1. Както беше посочено, трудът е посветен на разпространено правно явление с широка практическа приложимост, за което липсва нарочна правна уредба. Именно това прави ценна разработката като цяло.

Широко използвани исторически и сравнителноправен анализ създават стабилна основа както за анализа, съдържащ се в настоящата работа, така и за бъдещи изследвания по темата.

6.2. Сериозен принос представлява предложеното от автора определение на договора за вътрешен факторинг.

6.3. Принос представлява и успешният опит на автора да систематизира и представи отделни видове ДФ, разграничени с оглед различни критерии, предложени от него.

6.4. Не по-малко значим принос представлява и извършеното в хода на анализа изясняване на същественото съдържанието на договора за вътрешен факторинг, извеждано от застъпването от автора становище за самостоятелния и специфичен характер на ДФ. Приноси са и разсъжденията за алеаторния и необезпечителен характер на договора.

6.5. Приносни моменти се съдържат и в изследването на отделните прехвърлителни способности (цесия, договорна суброгация); на клаузата *del credere*.

6.6. Приноси са и резултатите от анализа във връзка с прекратяването (в частност с развалянето на ДФ).

6.7. Има и още редица приноси моменти, които не могат да се обхванат в рамките на настоящия формат.

7. Констатирани слабости на труда

Като цяло трудът се отличава с високо качество и зрялост и малкото на брой критични бележки (които ще споделя лично с автора), по-скоро най-вероятно се дължат на различно научно виждане, а не на слабост на разработката.

От структурна гледна точка би могло да се препоръча изводите от анализа и препоръките de lege ferenda да се обособят в отделен финален раздел.

8. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Представените за конкурса научни трудове на Красимир Стоянов Коев напълно отговарят на изискванията на закона и другите приложими нормативни актове. Монографичният труд е особено задълбочен и всеобхватен, широко използвани са исторически и сравнително-правен методи, научният апарат както на кирилица, така и на латиница е силно впечатляващ.

Кандидатът демонстрира сериозни дълбоки познания в областта на гражданското и търговското право и възможности за анализ. Не по-малко значителна е и преподавателска му дейност също следва да бъде окачествена с висока положителна оценка.

Трудовете (особено монографичният) имат значителна практическа полезност.

Предвид гореизложеното, ПРЕДЛАГАМ на УВАЖАЕМОТО Научно жури да предложи на компетентния орган да вземе решение за заемането от гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев на академичната длъжност «доцент» в Бургаски свободен университет в професионално направление : 3.6. Право, научна специалност «Гражданско и семейно право».

09.12.2017 г.

Изготвил становището:

проф. д-р Силви Чернев